

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: MITRO Juraj**Obor: Herectví ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: doc. MgA. Jiří Adámek, Ph.D.**

Juraj Mitro se v diplomové práci věnuje svému absolventskému dvojprojektu - inscenované procházce a pozdější site specific inscenaci, které obě zastřešoval titul SOLE a obě probíhaly v exteriéru, v blízkosti pražského Žvahova.

Autor práce se nezabývá výslednými realizacemi, nýbrž svojí pozicí a rolí ve skupině tvůrců. Zvažuje, jakými způsoby je možno skupinu vést a opírá se o četbu literatury, zaměřené z menší části na dramaturgii a z větší na funkci tzv. facilitátorů.

Z diplomové práce číší Jurajova tvůrčí vášnivost, současně bez příkras přiznává nejrůznější tvůrčí a komunikační krize, kterými při práci na obou projektech prošel. K obojímu mám respekt, a proto cítím potřebu polemicky se vymezit vůči východiskům, které ve mně vzbuzují pochybnosti.

Váhám nad tím, zde Juraj svou roli správně definuje jako roli dramaturga. Můžu se mýlit, píšu posudek pouze na základě této práce, s jejím autorem se téměř neznám. Ale popisovaná pozice nejzapálenějšího člena týmu, iniciátora, autora tématu, organizátora, člověka, který nesmírně těžce nese nesoulad ve skupině a propadá se do bezmoci, když se nedostavují výsledky – to mi k dramaturgovi nese. Na mě to působí, jako by se ve skutečnosti jednalo o režijní tandem, spíše než o režiséru Terezu a dramaturga Juraje.

A to je pro zbytek práce naprosto zásadní. Už proto, že autor práce přisuzuje dramaturgovi úlohy, které bych já osobně považoval za vyloženě režisérské, kupříkladu otázku, jak strukturovat čas divadelní zkoušky či tvůrčích setkání. Krize, které evidentně v průběhu procesu nastaly, snaží se autor práce objektivizovat a nahlédnout je z perspektivy facilitátora – komunikátora. Některé dílčí konkrétní postřehy a doporučení z praxe facilitátorů mi připadají užitečné, ale celkový přístup se podle mého soudu nedá na divadelní tvorbu aplikovat.

Je paradoxní, že zatímco v koncepci projektu se vymezuje vůči dnešní přílišné racionalizaci světa, snaží se své zkušenosti racionalizovat v míře, která pro něj samotného může být matoucí.

Píše například, že správné by bylo jasně si předem definovat, „co se myslí důležitými pojmy – např. devised divadlo, skupinový, klaunský apod.“ Na základě své praxe se obávám, že Juraj chová marné naděje. Tyhle věci nejde vydiskutovat, k těm se lze jen praxí probíjet. A to u každého projektu vždy znovu od nuly.

Abych se nemusel rozepisovat ještě obšírněji, shrnu svůj dojem, že v této práci Juraj předbíhá svou vlastní praxi. Ano, je správné své zkušenosti zpětně reflektovat, analyzovat a hledat cesty dál. Ale zároveň nezbyvá, než znovu a znovu nevědět, hledat, zkoušet a přijmout nepříjemný fakt, že praxe někdy nepříjemně bolí. Bez toho nic pořádného nevznikne.

Diplomová práce je psána s velkým zaujetím a jestli se domnívám, že její autor ve své reflexi ještě ne vždy umí trefit do černého, nijak tím nezpochybňují samotný proces reflexe vlastní tvorby. Práci doporučuji k obhajobě.

K samotné obhajobě:

- Byl bych rád, kdyby student reagoval na mé výhrady, především ohledně své role dramaturga
- A ptám se: jaké konkrétní postupy, formulované facilitátory, byste rád použil v příštím projektu?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 5.9.2022

doc. MgA. Jiří Adámek, Ph.D.

.....
p o d p i s